

[Industriministeren]

ikke byde forbrugerne, og det er de to elementer i samfundet, jeg skal tage hensyn til i denne sag. Ikke alene forbrugerne, ikke alene virksomhederne, men begge elementer.

Jeg kan i øvrigt sige til fru Tove Lindbo Larsen, at de afgørelser, der er truffet vedrørende rapporten om gødningssituationen og rapporten vedrørende varmeisoleringsmaterialer, er endelige, og det er ikke dem, man henviser til i slutningen af bemærkningerne til lovforslaget. Det er de rapporter, som måtte være under arbejde i monopoldirektoratet. Det er dem, det drejer sig om. Jeg kan altså dermed også bekræfte den formodning, hr. Jens Peter Jensen fremsatte.

Flere har talt om, at man ønskede nedsat et ekspertudvalg, der kunne se på hele monopollovgivningen. Jeg erkender, at der har været en væsentlig offentlig debat om dette spørgsmål. Ikke mindst Thorkil Kristensens indlæg er bemærkelsesværdigt. Der er tre afgørende ting, som, om jeg så må sige, motiverer, at man tager dette spørgsmål op.

Det første er den stigende internationalisering, hvor virksomhederne arbejder hen over landegrænserne, og derfor kan man godt sige, at en del af de bestemmelser, som findes i lovgivningen fra 1955, er forældede.

Det andet, som er afgørende i denne forbindelse, er koncentrationstendenserne i erhvervslivet. Vi må indrømme, at der kommer større og større virksomheder, ikke alene i Danmark, men i hele verden, meget større, end man kendte det for 30 år siden.

Det sidste er, at det er uhyre svært for virksomhederne at fordele de faste omkostninger på de enkelte varegrupper, og det er næsten umuligt for monopoltilsynet at kontrollere, om der foregår en rigtig fordeling, og det gør, at disse tanker om et ekspertudvalg vinder stigende tilslutning.

Det er rigtigt, at jeg har sagt, at et rimelig bredt flertal bag monopollovgivningen er at foretrække for alle, og derfor er jeg betænkelig ved at gå ind i en overvejelse, som ikke fører til noget, fordi der her i salen er et stort mindretal, som ønsker en skærpelse af lovgivningen, og der er et stort mindretal, som ønsker en lempelse. Jeg garanterer for, at det samme er situationen ude i samfundet. Forbrugerne, muligvis også fagforbundene, ønsker en skærpelse, erhvervslivet ønsker en lempelse. Det skal være et ekspertudvalg, har jeg forstået på debatten, og det vil sige, at

der skal være repræsentanter for de involverede parter, og jeg kan ikke forestille mig, at de kan blive enige.

Jeg vil derfor advare imod, at man går for hurtigt frem i denne sag. Jeg vil mene, at afgørende ændringer i lovgivningen skal bygge på grundig forberedelse og grundige overvejelser. Det er en lovgivning, som betyder meget, ikke alene for virksomhederne, men også for familierne. Derfor er mit råd til folketinget, at man tænker sig om mange gange, før man stiller krav om, at der skal nedsættes et ekspertudvalg. Vi har i dag en rummelig lovgivning, der fungerer udmærket, og som efter mit bedste skøn også svarer nogenlunde til den situation, som findes i samfundet i dag.

Der blev rejst spørgsmål om rabatter i detailledet. Det var især fru Tove Lindbo Larsen, men det var vist også fru Alice Faber, der var inde på dette spørgsmål. Der findes forskellige former for rabat m.v., der ligesom den organiserede forbrugerrabat ydes uden at være specielt omkostningsmæssigt begrundet. De af detailhandlerne etablerede kontoordninger, f.eks. kontoringe og kreditringe, har til dels samme funktion som rabatforeninger, og derfor er der en sammenhæng med den organiserede forbrugerrabat. Denne rabat omfatter også f.eks. aftaler om rabat ved salg til en virksomheds eget personale. Man kan også opleve, at der er en forståelse mellem to eller flere virksomheder, som gensidigt yder rabat til hinandens personale. Der forekommer også tilfælde, hvor den handlende ensidigt beslutter at give rabat til en bestemt kreds af personer.

Det er i praksis vanskeligt for ikke at sige umuligt at afgrænse og definere de former for rabat, der findes, ligesom det næppe vil være muligt for monopoltilsynet at kontrollere, hvorvidt en lovgivning på dette specielle område overholdes af forretningerne. Det er ikke muligt at føre kontrol med, at der ikke ydes rabat i forbindelse med en handel. Det sker hver eneste dag, at køber og sælger handler om prisen, når man skal handle om et eller andet gode af den ene eller den anden art. Det er baggrunden for, at jeg har sagt, at det ikke er muligt at gennemføre en lovgivning på dette specielle felt.

Der blev stillet et par andre spørgsmål, bl.a. om medlemmernes bestyrelsesjob. Jeg tænker, det drejede sig om medlemmernes af monopolrådet og monopolankenævnet. Jeg